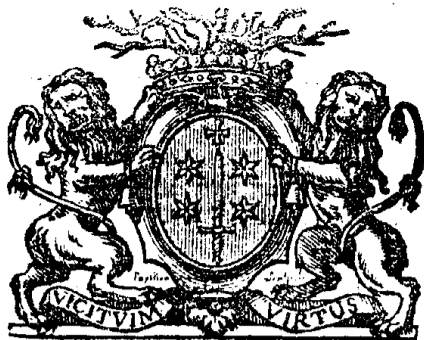

Opregte

HAARLEMSCHE

Van

Donderdagsche

C O U R A N T

15 April.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, 11 April. Bijzondere brieven uit Pera, van 11 Maart, bevestigen het medegedeelde berigt, dat de russische troepen zich gereed maken, om tot over den Balkan terug te trekken. Omtrent de reis van *Tahir-bassa* naar Algiers, met oogmerk, om het geschil tusschen den Dey en Frankrijk bij te leggen, melden dezelve, dat de Porte dien stap doet op verzoek van den engelschen gezant. — Tusschen Konstantinopel en Alexandrië zoude, door middel van egyptische stoomvaartuigen, eene geregelde gemeenschap worden aangelegd.

HAMBURG, 10 April. Naar men verneemt, is den 27sten Maart tusschen de gevolmagtigden van Hanover, Hessen, Oldenburg en Brunswijk, te Eimbeck, een verdrag gesloten, waarbij deze vier Staten zich vooreerst voor den tijd van 12 jaren verbinden, om een gelijk stelsel van tollén en van in- en uitgaande regten aan te nemen. Het verdrag is gegrond op het beginsel van een geheel vrij vervoer in het binnenland, matige regten voor het buitenland, en eene volkomene gelijkheid en wederkerigheid van alle verplichtingen en regten voor de genoemde mogendheden.

F R A N K R I J K.

PARIS, 10 April. De tweespalt onder de monarchalen, wegens het tijdpunt eener ontbinding van de kamer der gedeputeerden, en eene verandering van het thans bestaand ministerie, blijft aanhouden. — Het gerucht wil, dat het gevoelen der genen, die van oordeel zijn, dat men met een dergelijken maatregel niet langer behoort te dralen, zal zegevieren; doch iets zekers is er nog niet van gebleken.

— Prins *Leopold van Saksen Koburg* heeft, korten tijd na zijne aankomst, een bezoek gehad van den hertog van Orleans.

— Men meldt uit Madrid, dat Z. M. de Koning een besluit genomen, betreffende de ligting van 14,170 man, om het spaansche leger voltallig te houden. — De fransche gezant onderhandelde met het spaansche ministerie, ten einde verlof te erlangen, om in de haven van Carthagena magazijnen op te slaan van benodigdheden voor de expeditie tegen Algiers. — De Spanjaarden schijnen weinig gezind, om dit toe te staan, en genegen, om die onderhandeling op de lange baan te schuiven.

Den 31sten Maart is het besluit, ter intrekking van de zoogenaamde salische wet, plegtmatig in Madrid afgekondigd; — tot dien tijd toe had die maatregel nog weinig indruk gemaakt.

Den 18^{den} April zal Z. M. de Koning van Napels Madrid verlaten, ten einde, over Parijs, naar zijne Staten terug te keeren.

De jongste berigten uit Lissabon melden niets nieuws. — Ter beurze is niets omgegaan, en de rijzing der britsche fondsen heeft zich op dezelve niet doen gevoelen. De 3 pc. zijn 84 fr. 20; 5 pc. 106 fr. 35; nap. 93 fr. 45; sp. renten 78½ gebleven.

PARIS, 10 April. De duitsche dagbladen gewagen dezer dagen van groote krijgstoerusting, welke tegenwoordig in het hertogdom Baden zouden gemaakt worden, om hetzelfde te dekken tegen den inval van eene naburige mogendheid, welke op een gedeelte van het hertogdom aanspraak maakt, en als nu, na het overlijden van den Groot-hertog *Lodewijk*, hare regten wil doen gelden.

De Koning van Beieren, namelijk, zoude thans vorderen, dat het Palatinaat van den Rhijn met zijn Staat vereenigd worde, en zulks op grond van een oud familie-verdrag, waarin bepaald wordt, dat die vereeniging zal plaats hebben, wanneer het regerend geslacht van Baden zal zijn uitgestorven. Het beijersche kabinet beweert, dat dit nu het geval is, naardien de vorsten van het Huis van Hochberg, de erfgenamen van den overleden Groot-hertog, slechts uit een zoogenaamd *morganatisch* huwelijk gesproten zijn.

Sommigen willen, dat Z. M. de Koning van Beieren in der tijd zeer duidelijk zijn voornemen heeft te kennen gegeven, om, bij het overlijden van den Groot-hertog, zijne regten, des noods gewapender hand, te doen gelden. Wat hiervan zij, zal de tijd leeren; zeker is het, dat deze aangelegenheid gedurende eenige jaren het onderwerp is geweest van vele staatkundige onderhandelingen en ettelijke geschriften.

De zaak heeft vooral in 1819 veel gerucht gemaakt. Het beijersche kabinet grondde zich toen op het verdrag van Ried, in 1813 met Oostenrijk gesloten, waarbij, gelijk men verzekert, Beieren de toezegging ontvangen heeft van het Palatinaat, ter vergoeding voor het afstaan van Tyrol, en ten gevolge van welk verdrag genoemde Staat zich met de verbondene mogendheden tegen *Napoleon* heeft vereenigd. In het zelfde jaar echter verlaarde het hof van Petersburg, aan hetwelk de markgraaf van Baden, *Wilhelm*, zich toen bevond, zich voor het *statu quo* van Baden, en sloot de Groot-hertog met den Koning van Wurtemberg, in eene bijeenkomst, in Junij 1819 in de nabijheid van Kronstadt gehouden, eene overeenkomst, waarbij zij elkander wederkeerig, onder de bescherming van Rusland, de integriteit van hun grondgebied waarborgden.

Sedert schijnt het gevoelen van Rusland, omtrent Baden, niet veranderd te zijn; aan den anderen kant kan Beieren kwalijk op de hulp van Oostenrijk rekenen, en ook Pruisen zal gewis niet gaarne zien, dat Beieren zich aan den Rhijn uitbreidt. In dezen stand van zaken ziet men met belangstelling de maatregelen te gemoet, welke Z. M. de Koning van Beieren, die zich op dit oogenblik in Italië bevindt, zal nemen. — Aan het uitbarsten van eenen oorlog kan, uithoofde van de staatsregeling van het duitsch-verbond, niet gedacht worden.

[Ter opheldering van de oorzaak van het boven bedoelde geschil, nopens het bestuur over het Palatinaat van den Rhijn, leest men in het engelsche ministerieel avondblad het volgende:

„De waardigheid van Palts-graaf berustte gedurende vele eeuwen bij eenen tak van de hertogelijke familie van Beieren, welke het Palatinaat van den Rhijn als eenen afzonderlijken Staat bestuurde, tot aan het jaar 1777, als wanneer, ten gevolge van het uitsterven van den oude-

ren tak van het Huis van Beieren, de keurvorst van de Palz in het bewind over de beijersche Staten opvolgde, en, zijnen zetel naar Munchen verlegd hebbende, dezelve tegelijk met het gebied aan den Rhijn bestuurde. — De Franschen bezetteden deze laatst genoemde bezitting in 1794, en behielden dezelve tot aan den val van *Buonaparte* in 1814, toen de verbondene mogendheden dezelve aan Oostenrijk afstonden, niet om altijd aan dezen ver afgelegenen Staat verbonden te blijven, maar met oogmerk, om dezelve, bij de menigvuldige verwisselingen van grondgebied, welke destijds plaats hadden, door den Keizer in rekening te doen brengen. Hiertoe heeft het afstaan van het Palatinaat aan Oostenrijk van den beginne af aan gediend, en het schijnt, dat men daarmede een dubbel staatkundig oogmerk heeft gehad. Naardien het meergenoemde Palatinaat aan de Staten van den Groot-hertog van Baden grensde, welke vorst geen zoon had, en wiens opvolger geen vooruitzigt had op mannelijke erfgenamen, gaf het hof van Weenen het bestuur van die landstreek aan den Groot-hertog en deszelfs naasten opvolger, terwijl het te gelijker tijd, toen Tyrol door Beieren aan hetzelfde werd teruggegeven, beloofde, of gehouden werd te hebben beloofd, dat het Palatinaat weder aan Beieren zoude komen, in gevalle het badensche Huis geene mannelijke erfgenamen had. — Zulks is thans, naar men zegt, het geval.”

Omtrent den stand van zaken in Baden zelf, leest men in een geacht duitsch blad een berigt uit Manheim van 3 April, waarin gemeld wordt, dat de huidige van den nieuwen Hertog aldaar naar behooren had plaats gehad, en dat men algemeen veel vertrouwen in dien regent stelde. De verlofgangers van het garnizoen van Manheim, gelijk ook van de overige corpsen, waren opgeroepen, om zich ten spoedigste bij hunne afdeelingen te voegen. In Manheim was de artillerie van Karlsruhe aangekomen, en naar onderscheidene grens-plaatsen van den Main- en Tauberkreis waren troepen in beweging.]

PARIS, 11 April. De dagbladen der monarchalen en ministeriellen dragen steeds de blijken van het verschil tusschen de wederzijdsche partijen. De laatstgenoemden nemen het den monarchalen zeer kwalijk af, dat zij den Koning ministers van hunne eigene keuze willen opdringen, en oordeelen, dat Z. M. zich evenmin door deze partij kan laten dwingen, als door de meerderheid der kamer. De constitutionelen maken van deze twisten een goed gebruik, om aan te toonen, hoe weinig vertrouwen de partij der hevige monarchalen het hoog bewind op den duur kan inboezemen, en hoe ongepast het zoude zijn, derzelve raadgevingen blindelings te volgen. Zoo men aan de verzekering van een der liberalen bladen geloof wil slaan, zoude de heer de *Villele*, gedurende zijn laatst gehoor bij Z. M. den Koning, zich in 't breede hebben verklaard omtrent de staatkundige aangelegenheden des Rijks, en Hoogstendzelven niet hebben ontveinsd, dat de groote meerderheid der Franschen de gematigde liberale gevoelens aankleeft, welke de leden van de kamer der gedeputeerden, die gezeten zijn aan de linkerzijde van het centrum, belijden, en dat men zich dus onvermijdelijk eenige liberale toegeelijken zal dienen te laten welgevallen, ten einde de constitutionele monarchie te behouden.

Het blijkt echter niet, dat de staatkundige inzigten van den gewezen minister ingang hebben gevonden; immers men verzekert steeds, dat hij de terugreize naar Toulouse aanneemt.

Omtrent eene ontbinding der kamer wordt van de zijde van het ministerie nog niets stelligs aangekondigd. Van den kant der liberalen wordt verzekerd, dat de berigten, welke dezer dagen van de zijde der prefecten zijn ingekomen, nopens de stemming der gemoederen, geenszins geruststellend zijn, en in geen deele eene ontbinding schijnen aan te raden.

— De bisschop van Bajonne, de heer *Dastros*, welke als aartsbisschop van Toulouse was benoemd, doch verlangd had in zijn vorig bisdom te mogen verblijven, heeft, op aanhouden van den heer *Fraissinous*, welke met de geestelijke benoemingen belast is geworden, besloten, om zich de bevordering te laten welgevallen, en wijlen den heer de *Clermont Tonnière*; die laatstelijk nog, door zijnen tegenstand tegen het hoog gezag, zoo veel van zich heeft doen spreken, te vervangen.

— Den 18^{den} April vertrekt de generaal *de Bourmont*, welke, ondanks zijne waardigheid van minister van oorlog, de expeditie tegen Algiers zal aanvoeren, naar Toulon.

Van alle zijden wordt gemeld, dat de zeemagt zich, bij de jongste voorbereidselen voor deze expeditie zoo zeer heeft beijverd, dat alles, wat van haar gevorderd wordt, op den bepaalden tijd gereed zal wezen. Volgens de jongste berigten, zal de vloot bestaan uit elf linesschepen, van welke vier ten oorlog zullen zijn uitgerust, 24 fregatten, van welke 18 ten volle zijn gewapend; — 35 brikken, 12 kórvetten, 7 schoners, 8 bombardeer-galjooten, en 6 gewapende stoom-schepen, welke laatste met de correspondentie zullen belast wezen, en, zoo men verzekert, den overtocht van voor Algiers naar Toulon, gemiddeld, binnen den tijd van 20 uren zullen kunnen doen.

De schepen, welke de haven van Brest tot deze oorlogs-vloot, die in 't geheel 121 zeilen zal tellen, moet leveren, zijn grootendeels reeds gezeild. Reeds zijn van daar vertrokken de linesschepen *Marengo*, *Duquesne*, *Couronne* en *Guerrière*; de fregatten *Venus* en *Junon*, en de korvetten *Caravane* en *Adour*. — Volgens de jongste brieven zouden dadelijk onder zeil gaan de fregatten *Survillante* en *Magicienne*; binnen twee dagen het linesschip *Superbe*, en de fregatten *Jeanne d'Arc* en *Medée*, en binnen tien dagen het schip *Nestor* en het fregat *Aréthuse*. Alle deze schepen zijn naar Toulon bestemd, behalve de *Junon*, die zich naar Pondichery moet begeven.

Men heeft voor de landing der liniëtroepen op de afri-caansche kust platgebodende vaartuigen doen vervaardigen. Twaalf derzelve zullen, volgens bijzondere berigten uit Toulon, den 10^{den} April gereed zijn. Naar luid dezer opgaven zal ieder derzelve 150 à 160 man, benevens een stuk geschut, kunnen bevatten, en vleit men zich, na dat het vuur der vijandelijke batterijen door het grofgeschut der linesschepen en der zware fregatten zal zijn tot

zweigen gebragt, met behulp van deze vaartuigen op eens eene krijgsmagt van 5 à 6000 te zullen kunnen ontschepen. Algiers ligt op den westelijken oever van eenen inham, welke door kaap Matifou en kaap Caxines wordt gevormd. Bewesten kaap Caxines loopt het strand weder zuidwaarts, en ruim derdehalf uur van genoemde kaap vindt men Turretta Chica, of Sidi Ferench Marabout, 't welk steeds als de meest geschikte landingsplaats wordt voorgedragen. Bijaldien de landing aldaar kan geschieden, zal het leger, oostwaarts trekkende, weinig meer dan drie uren behoeven te marscheren, om de hoogten achter Algiers, welke deze stad geheel bestrijken, te kunnen bereiken.

In een bijzonderen brief uit Toulon van 4 April wordt gemeld, dat met de brik *le Cygne* het berigt is overgebragt van het aanhouden van twee engelsche schepen, die naar Algiers bestemd waren. Het schijnt, dat men dit berigt geheim heeft willen houden, doch dat het des niettegenstaande is uitgelekt. Zoo gezegd wordt, heeft de blokkade het binnenloopen van neutrale vaartuigen in Algiers niet verhinderd, mits dat dezelve zich aan een naauwkeurig onderzoek wilden onderwerpen, op dat het blijken mogt, dat zij met geene verbodene goederen, als krijgsbehoeften en dergelijke, geladen waren, doch zouden de twee genoemde schepen heimelijk des nachts hebben pogen binnen te sluipen, en zoude men, dezelve in tijds aanhoudende, bevonden hebben, dat zij een groot aantal kogels en granaten en eene zekere hoeveelheid buskruid aan boord hadden. — De aangehouden schepen moeten, volgens dit berigt, ter beschikking zijn gesteld van den commandant van het blokkade-eskader.

G R O O T - B R I T T A N N I E.

LONDEN, 10 April. Brieven uit Petersburg melden, dat Z. M. de Keizer van Rusland de opening van den Landdag te Warschau van den 1sten Mei tot den 1sten Junij heeft uitgesteld. — Bij voortdoring sprak men van eene aanstaande bijeenkomst van souvereinen, of ten minste van afgevaardigden van onderscheidene hoven.

— De 3 pc. gecons. resc. zijn heden 93½, ¼ verhande 43½, ¼.

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL, 13 April. Maar men verneemt, zullen in de zaak van den heer *de Potter c. s.*, welke vrijdag aanstaande voor het hof van assises moet worden gebragt, niet minder dan twaalf advocaten het woord voeren.

— De administratie voor de nationale nijverheid is het navolgende aangekondigd: „Bij koninklijk besluit van den 2^{den} dezer, no. 25, is bepaald, dat er, na den afloop der in Brussel te houden derde algemeene tentoonstelling van voortbrengselen der volksvluit, eene loterij zal worden geopend van zodanige der op die tentoonstelling geplaatst geweest zijnde voorwerpen, als zullen worden aangekocht uit het bedrag der aandelen, welke in de bedoelde verloting zullen genomen worden.

„Ofschoon zulks mits deze voorloopig ter algemeene kennis wordt gebragt, zijn bovendien de heeren gouverneurs der verschillende provincien verzocht, om nog nader, onder bijvoeging van eenige bijzonderheden, de belanghebbenden, door de stedelijke en plaatselijke besturen, op 's Konings gunstige beschikking in deze te willen doen oplettend maken.”

— Uit Brussel wordt gemeld, dat de commissie der aanstaande tentoonstelling zoude hebben besloten, om verlof te verzoeken, om tot den eersten Junij voorwerpen, voor dezelve bestemd, te kunnen aannemen.

HAARLEM, 14 April. Z. M. de Koning wordt tegen het einde dezer week in Amsterdam gewacht.

— Het onweder, 't welk zich in den avond van den 8sten over de provincie Antwerpen, en een gedeelte van Noord-Brabant en Zuid-Holland heeft uitgebreid, heeft op sommige plaatsen veel schade te weeg gebragt. — Te Breschat en in den omtrek is eene menigte glasruiten door den hagel verbroken. Te Donk is een zoogenaamde vogel-standaard getroffen en in stukken geslagen. Te Dordrecht en Oudewater zijn verscheidene molens getroffen, en bij laatstgenoemde plaats is eene lijnbaan, benevens een pakhuis met hennep, door den bliksem in brand geslagen en in de asch gelegd. — Bij Noorden is, zoo men zegt, een molenaars zoon, niet verre van den molen, getroffen, en aan de gevolgen overleden.

Volgens latere berigten heeft dit onweder zich ook in het noorden van Frankrijk, in Henegouwen en in West-Vlaanderen doen gevoelen. In den omtrek van Havre zijn zeer zware hagelsteenen gevallen. Te Sivry, Gislengien en Laysle zijn onderscheidene pachthoeven verbrand, en ook te Rijsbergen, Noord-Brabant, is eene boerenwoning in de asch gelegd.

AMSTERDAM den 13^{den} April. Den 12^{den} dezer is in Texel niets binnen gekomen, maar uitgezeld het schip *Eliza*, kapt. J. Hooper Junior naar Boston, C. P. Crook naar Bilbao, F. F. Liefhijn naar Caen, J. Morton naar Ipswich en F. K. Regens naar Hull; de wind z. oost en n. n. west.

Den 11^{den} dezer is in het Vlie binnen gekomen B. A. Visser van Osterrisoer, en nog eene noordsche brik, de naam onbekend, en uitgezeld W. Muggertide naar Londen, J. W. Kreije naar Riga, B. J. Houwink naar Dantzic, J. C. O. Naess naar Arendahl, E. G. Pekelder naar Noorwegen, B. Land naar Cuxhaven en J. C. Diets (stoomschip) naar Hamburg.

Den 10^{den} dezer zijn in Terschelling binnen gekomen J. P. Vegter van Koningsbergen, C. Swiers van Dantzic, D. Riegen van Itsehoe, A. J. Högen van Hamburg en G. J. Gerken van Hoekzyl. Den 7^{den} dezer is de lading van het schip *de 2 Gebroeders*, kapt. G. Joosten, in de maand November 1828, te Delfzijl geregteijk afgekeurd zijnde, door de jalk *de 2 Gebroeders*, kapt. H. A. Pronk, binnen door naar Amsterdam verzonden.

Bij Juist is door den hevigen w. storm gestrand het schip *de Jonge Anna*, kapt. L. Reuter, tusschen Norderney en den Dijk de schepen van M. Caspers en R. de Vries, onder Baltrum de jalk van B. Pauls van Langeroog, en tusschen Juist en Norderney het schip van J. Caspers.

Tusschen Langeroog en het Nieuw-Brek, zijn 13 schepen met al het volk verongelukt, waaronder een jalk, zoo men meent die van A. H. Sluiter.

Te Tonningen is met zware schade binnen geloopt het schip van R. G. Oostra van Rendsburg naar Amsterdam; en aldaar terug geko-

